

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2020. február 2.
Mandabokor
Istentisztelet
Igehirdetés címe: Út a magtól az éltető eledelig

(1. dia) „²⁶Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, ²⁷azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. ²⁸Magától terem a föld, először zöld sarjzat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. ²⁹Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.” Mk 4,26-29

Szeretett Gyülekezet!

A mai istentiszteletünkön egy igazán különleges helyre kalauzolom a gyülekezetet, egy különleges „utazásnak” lehetnek részesei a testvérek. Az emberiség egyik legősibb tevékenységét nézzük meg, amely az élet alapvető részéhez tartozik, a

magától növekedő vetésről hallhatunk. Megtekintjük **(2. dia)**, hogy a mag elvetésétől a kész kenyér asztalra kerüléséig milyen hosszú út van, milyen hosszú folyamat történik. Azt gondolom, nálam sokkal szakavatottabb emberek ülnek a sorok között, akik évről-évre ezt csinálják, hiszen ebből élnek, ezért kérem, hogy ne szakmai szemmel hallgassuk a mai igehirdetést, mert biztos találnak benne hibát, hanem a folyamatot lelki síkon vizsgáljuk, mert egy nagyon fontos szóra szeretném majd helyezni a hangsúlyt, illetve folyamatos párhuzamot szeretnék vonni a mag növekedése, asztalra kerülése és a lelki dolgok között.

(3. dia) „amikor az ember magot vet a földbe” – kezdi Jézus a tanítását. Az egyik alapvető fázisa ennek a munkának **(4. dia)**, hogy a megvető kimegy vetni és elhinti a magot a földbe. Ezt a komoly munkát valami nagyon fontos „mozzanat” meg kell, hogy előzze. **(5. dia)** A földet fel kell szántani, fel kell törni, meg kell munkálni, a földet elő kell készíteni, hogy a magot „be tudja fogadni”. Még emlékszem, hogy nagy-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szüleim, hogyan fogták be a lovakat az eke elé, aztán az ekét fogva, hogyan dolgoztak a földeken. Ma már ezt ilyen formában készítik elő – ahogy a kép másik sarkában látjuk, de ami biztos, akár így, akár úgy, de nagyon fontos, elengedhetetlen része az előkészítésnek, és nagyon kemény munka. Mindig csodáltam nagyapámat, ahogy ment az eke után, keményen fogni, tartani kellett az ekét, eközben figyelni az állatokra, a barázdákra, a sorvezetésre. Nem akármilyen fizikai erőnlétre igényelt ez a munka, akár több hektár megművelése is. Ezután következett az úgy nevezett **(6. dia)** tárcsázás, boronálás, amikor is a talaj felső rétegét megporhanyítják, anélkül, hogy megfordítanák. A porhanyításon kívül egyúttal elaprózzák, egyengetik a talajt. Sok idő, mire ezeket a műveleteket előkészítik. Sokszor a városi ember nem is tudja, hogy mennyi verejtek, mennyi fáradság jár azzal, hogy nekünk a meleg kenyébe finom kenyér kerüljön az asztalra. Azért is jó ezt végig gondolni, mert ilyenkor talán az ember elgondolkodik azon, hogy emberek mennyit dolgoznak, fáradoznak, vesződnek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

azért, hogy másoknak étel kerüljön az asztalukra. Ez alázatra tanítson bennünket, hogy nem magától került oda, hanem sokan nagyon sokat dolgoznak azért, hogy a másiknak eledele legyen. Ez arra is indítson bennünket, hogy becsüljük a másikat. A karácsony időszakában gondolkodtam el azon, hogy akik például a kereskedelembe dolgoznak, azoknak nincs ünnepük, mert az utolsó pillanatig bent vannak a munkahelyükön, pakolják ki az árukat a polcra, hogy én leemelhessem, betehessem a kosaramba, hazavigyem, de nekik mennyit kell azért dolgozni, s nem is tudják igazán „élvezni” az ünnepet, hanem fáradtan esnek be az ünnepbe. Azért ezeket is jó végig gondolni, hogy a másik embert tudjuk becsülni, s talán nem vagyunk egyformák, talán vannak, akik nagyon keményen dolgoznak, s vannak olyanok, akik mindig a könnyebb végét fogják meg a munkának, ez nagyon szomorú, de nekünk becsülnünk kell a másik embert, s higgyétek el, sokszor emberek nagyon sokat fáradoznak azért, hogy nekünk jobb legyen, vagy mindenünk meglegyen. Hívó emberként ezeket nekünk be-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

csülnünk kell, és nem lehetünk hálátlanok, hanem mindig hálaadással kell rájuk gondolnunk. Különösen a mai generációra jellemző, hogy gyorsan, kevés munkával akar hatalmas vagyona szert tenni. Maradva a mezőgazdasági képnél, aratni akar a föld előkészítése és vetése nélkül. Sokan vannak ma ilyenek, akik több munkafázist szeretnének kihagyni, s azt gondolják, meg lehet spórolni ezeket. Munkanemről munkanemre kell sok verejtéket ejteni, hogy kenyér kerüljön az asztalra. Ezért a Biblia nagyon komolyan inti azokat, akik léha, léhűtő, munkakerülő életet élnek, nem akarnak dolgozni, hanem fáradság nélkül akarnak könnyed életet élni és csak hasznot akarnak húzni. A Biblia elítéli ezt a magatartást!

A fáradságos előkészítési munka után, ami elengedhetetlen és létfontosságú, miután mindent előkészítettek, következik a magvetés **(7. dia)**. Talán az egyik legszebb része – amiről Jézus beszél. Az ember elveti a magot, amely aztán valami titokzatos módon a földbe esve ott életre kell és termést hoz. Ebben a részben az ember teljesen inaktív, hiszen ezért mondja Jézus

(8. dia): „²⁷azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. ²⁸Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban.”. Ebben a részben arra mutat rá Jézus, hogy a legfontosabb fázisa az „embernélküli”, hiszen elvetette a magot, de a mag földben való létéről „mit sem tudva” szépen magától növekszik. **(9. dia)** Érdekes az a szó, amit Jézus használ: „αὐτομάτη”, azaz automatikusan – használjuk mi is ezt a kifejezést –, magától növekszik a mag, miközben az ember lefekszik és felkel. Az alábbi videóban csodálatos felvételeket készítettek arról, hogy a búzamag a földben hogyan növekszik, kel ki, tör fel a földből, serken növekedésnek. Valami csodálatos, ahogy bele lett kódolva minden egyes piciny magba az élet és a mag magában hordozza az életet. Ehhez az ember sem elvenni, sem hozzátenni nem tud. Meg vagyok győződve arról, hogy Isten ebben is arra akart rámutatni, hogy a legfontosabb mozzanat, az élet, a növekedés az embertől teljesen független. Az előzményeket, az utómunkákat Isten az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

emberre bízta, de az életet, a növekedést Isten adja. Magától, nem az embertől, hanem magától jön. Isten csodája, ahogy a mag kikel, növekszik, sarjad, termést hoz. Az egy picinyke mag elhal, hogy sokszor, akár százannyi termést hozzon. Ez nem az ember műve, hanem Isten hatalma és csodája. Csak a felfuvalkodott ember, gőgös, „kinek képzeli magát” szívű ember gondolja, hogy minden az ő érdeme. Az ilyen embernek gőze sincs arról vagy inkább nem akar tudomást venni arról, hogy a legfontosabb részéhez köze sincsen, mert hiába veti el a magot, hanem hajt ki, hiába készít elő mindent, ha nem hordozza magába az a piciny mag az életet. Márpedig az életet, a sarjadást, a növekedést, a termést Isten adja.

Tudjátok egyedül az Isten csodája, hogy van mit aratni, sütni és van mit az asztalra tenni. Ez a példázat azt szeretné kifejezni, hogy Isten, az életet adó Isten, aki a hajtást, a növekedést, a termést adja. Mi semmitől nem tudjuk megóvni azt a piciny magot. Se fagytól, se árvíztől, semmitől, minden Isten kezében van. Ezért a földből élő falusi emberek mindig köze-

lebb álltak Istenhez és mindig érzékenyebb volt a szívük Isten dolgaira, mert nagyon jól tudták, hogy Isten ad mindent és Tőle függ minden!

Csodálatos, amikor az ember munkájának gyümölcseként **(10. dia)** kalásztáblákat láthat, gyönyörködhet munkája gyümölcsében. Aztán miután megérett a kalász, eljön az aratás ideje. **(11. dia)** Az ember újra aktívvá válik. Learathatja a termést, betakaríthatja. Az elvetéstől – most leegyszerűsítve – az aratásig az ember ki van téve Isten növekedést, termést adó munkájának, majd Isten újra bevonja az embert munkájába és az aratást már rábízta.

(12. dia) Mi történik először? „**az ember magot vet a földbe**” – itt aktív az ember, ²⁷**azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan.** ²⁸**Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban.** – itt passzív az ember, majd „²⁹**Amikor pedig a termés engedi, azonnal neki-**

ereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.” – itt újra aktív az ember, mert Isten bevonja őt a munkába.

Ez a példázat több mindenre rávilágított számomra, több mindent megértetett velem. **(13. dia)**

1. *Isten munkával bízta meg az embert.*

Már a teremtéstörténetben arról olvashatunk, hogy „¹⁵**Fogta tehát az ÚRisten az embert, és elhelyezte az Éden kertjében, hogy művelje és őrizze azt.**” I Móz 2,15 munkával bízta meg, feladatot ad neki. Szomorú látni, amikor emberek – természetesen nem azokról van szó, akik önhibájukon kívül – nem akarnak dolgozni és munka nélkül szeretnének anyagi javakat és valóban csak aratni szeretnének, lefölni a juszt. Mindent csak maguknak szeretnének, de fáradozni azt nem akarnak és léhűtő, munkakerülő, kevés befektetéssel hatalmas haszonra akarnak szert tenni. A Biblia nem ezt tanítja, és nem erről beszél! Azt mondja a Példabeszédek könyve **(13/a dia)**: „²⁵**A reszt megöli vágyakozása, mert a két keze nem akar dol-**

gozni” Péld 21,25. Vágyakozni, álmodozni, meggazdagodni akarnak, de rest dolgozni, tenni, fáradozni. Az ilyenekre mondja Pál **(13/b dia)**: „**ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.**” II Thesz 3,10. Isten tehát szorgalmas, becsületes, tisztességes, dolgozó hívő embereket akar látni és nem tétlen, munkakerülő, hasznot húzó, mindenből előnyt kovácsoló embereket.

2. **(14. dia)** *Isten alázatban szeretné tartani az embert.* Azzal, hogy a növekedést, a sarjadást „magánál tartotta” Isten, ezzel alázatra szeretne tanítani bennünket, embereket, mert az élet Tőle és Belőle fakad. Ezért mondja Pál apostol: „⁶**Én ültettem, Apollós öntözött, de Isten adta a növekedést.**” I Kor 3,6. Ez arra mutat rá, hogy az élet, a növekedés, a termés, az aratás kegyelem. Hálára kell, hogy indítson bennünket, hogy ebben a kizsigerelő, kizsákmányoló világban még mindig van annyi termés, ami el tudja látni, tartani ezt a 7 milliárd embert. Azon viszont el kell gondolkodnunk, különösen a jóléti társadalmaknak, hogy

jól élünk-e a ránk bízott javakkal és a jóléti társadalom nem pazarló társadalom lett-e?! Az ember azt gondolja, hogy mindene meg van, semmire sincs szüksége és ez a gőg nehogy majd a nélkülözésbe taszítsa az embert. Isten ezért szeretne alázatban tartani! Minden Tőle, Általa van!

3. **(15. dia)** *Isten nélkül semmit nem tehetünk!*

Még az erőnk, hogy kimehetünk a földekre dolgozni, elvégezhetjük munkánkat, még az is Tőle van. Tőle kapunk erőt elvégezni a napi teendőnket, bölcsességet, hogy jó döntéseket hozhassunk, minden Tőle, Által, Benne van! Ezért mondja Ézsaiás: „**Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlenet nagyon erőssé teszi.**” Ézs 40,29

4. **(16. dia)** *Isten bevonja az embert munkájának gyümölcsébe, az aratásba!* A legfontosabb részében az ember inaktív, mégis csodálatos, amikor learathatja a munkának gyümölcsét. Nincs annál szebb, amikor az ember fáradtságos munkájának végén láthatja munkájának gyümölcsét és learathatja mindazt, amiért dolgozott. Az aratás, a betakarítás

a másik legszebb része, hiszen egész éves munkának a gyümölcse abban mutatkozik meg. Isten ad növekedést, majd a kifejlett, érett kalászt le lehet aratni. Ennek a gyümölcse pedig nem egyszerűen az aratás, hanem az, hogy **(17. dia)** étel kerülhet az asztalra. Sokan bele sem gondolnak, hogy hány munkaóra, míg az asztalra kerül a finom kenyér. Hányan dolgoznak, fáradoznak azért, hogy otthon kenyeret tudjunk enni. Sokaknak ez természetes, sokan hálaát sem adnak ezért, csak akkor figyelnek, figyelnének fel rá, amikor nem lenne az asztalon! vajon szoktunk-e hálaát adni, hogy Isten ad aratást és ad aratni valót vagy egyszerűen teljes természetességgel vesszük a dolgokat. Nagyszüleim még mielőtt felvágták volna a kenyeret, emlékszem, hogy keresztet rajzoltak a késsel a kenyérré, ezzel is hálaát adva a mindennapi kenyérért, a betevő falatért. Ma már szeletelt kenyeret veszünk, vagy szeletelő-géppel vágjuk, kikopott a hála. Van kenyér, van termés, van aratás, de megszoktuk a nem természetest!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ez a példázat, Jézusnak a szavai arra is szeretne rávilágítani, hogy ne legyen természetes **(18. dia)** a mag, az Ige, a magvetés, az igehirdetés, a föld, amibe vetjük a magot, a gyülekezet, a mag sarjadása, a hit ébredés, a szárba szökkenés, egy gyülekezet növekedése, aratás engedelmes élet, szolgálat. Hanem vegyük észre, hogy minden az Ő munkája. Így hullik a mag, mi hallgathatjuk, aztán dolgozik a szívünkben, az életünkben, aztán reménység szerint kihajt és termést hoz. De vajon hoz-e termést? Növekszik-e bennünk? Van-e látható jele annak, hogy a mag hullik a szívünkbe? De jó lenne végig gondolni az utat a magtól az eledelig, Isten Igéjétől az éltető kenyérig, amit Jézus mondott **(19. dia): „Én vagyok az élet kenyere”** Jn 6,35.

Ámen!